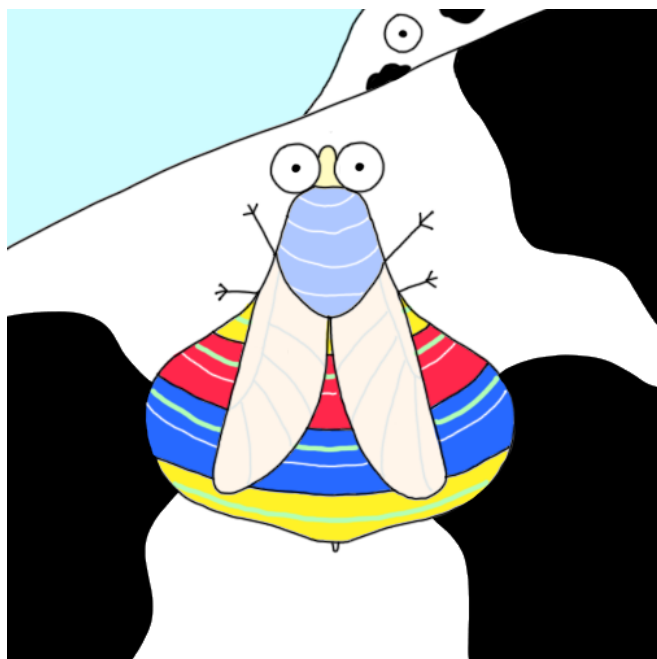

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

BĄK

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Pamiętacie kolorowe, blaszane, pękate BĄKI, które puszczało się na podłodze w domu w deszczowe dni, kiedy nie można było wyjść na podwórko? Warto wiedzieć, że BĄK to jedna z najdawniejszych znanych zabawek dziecięcych (najstarsze odnalezione BĄKI mają ponad 3000 lat). Te BĄKI, którymi nieraz bawili się obecni 50-latkowie i którymi już bardzo rzadko bawią się dzisiejsze 5-latki, miały kształt spłaszczonej cebuli (albo latającego talerza – jak wolą inni) z ostrym szpicem u dołu. Wprawiano je w ruch, naciskając tłok, będący jednocześnie uchwytem tegoż BĄKA, tak że zabawka zaczynała się kręcić i kręcić coraz szybciej wokół własnej osi, a puszczone – kołować po całym pomieszczeniu, gwiżdżąc, terkocząc lub bucząc przy tym. Dlatego właśnie BĄK: bo buczy jak bąk – albo bąk bydlęcy (ten, który dokucza krowom), albo pocziwy trzmieł (który nikomu nie dokucza, ale głośno buczy). BĄKI były tak popularnymi zabawkami, że jednoznacznie kojarzyły się z dziećmi – a dzieci kojarzyły się z bąkami, stąd kolejne znaczenie słowa BĄK ‘brzdąc, małe dziecko’. A przy tym maluchy przecież kręcą się jak bąki – wszędzie ich zawsze pełno, chwili w miejscu nie usiedzą, a i buczeć też potrafią ?